

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Qualitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

κα, τόφρα, respondent ἡμῶ, ὅτε, ἕως, ἡνίκα, ὄφρα. Et in syntaxi sese mutuo præcedunt & sequuntur, quemadmodum ita la nomina. τόφρα δ' ἕδ' ἰδὶ τρώεσσι τίθει ἑρῶ-
 τῶ ὄφρ' ἀν' ἀχαιοὶ ἕδ' ἐμὸν τίσωσι. eousque Troianis uires adde, quousque Græci filium honorent meum.

LOCALIA.

Atticis aduerbiorum localium circūstantiæ confunduntur, ita ut quæ significant ad locum, ponantur pro significantibus in loco, & contrā. ut ἔνδον, pro εἰσω. ἔνδον, pro ἔνδον. Quo modo Vergilius, Eiectum littore egentem Suscepi, dixit, pro Eiectum ad littus.

Aduerbijs de loco addunt nonnunquam præpositionem ἐν, quāquam per se eam includant. Dicunt enim, ἐν ἐμῶν, pro ἐμῶν. ἐν ἑρανόθεν, pro ἑρανόθεν. hoc fit secundum eum tropū, quo coniungūt æquiualentia, sicut & τήμερον ἡμέραν, pro σήμερον. & βασκὶ ἴδι, pro ἴδι.

QUALITATIS.

Aduerbia qualitatis gaudent his uerbis,

K bis,

bis, ἔχω, ἰσχυροῦμαι, & similibus. γινώσκω ἔχω,
indigeo. πονύρω ἔχω, uel ἰσχυροῦμαι, male
affectus sum. Quibus addi potest geni-
tius, significans id quod afficitur. οὐ-
τως ἔχω γνώμης, sic animo affectus sum.
πονύρω ἔχω τὸ σῶμα, male affectus
sum corpore. Γ Λ Η Ν.

Exceptionis aduerbium πλὴν, quan-
do constituitur cum genitio, ualet præ-
ter. πλὴν ἄλλων, præter alios. Sine geni-
tuo quandoque significat præterquam.
Lucianus de sacrificiis, αἱ ἵ θυσίαι ἑστῶσιν
ἐκείνοις αἱ αὐταὶ, πλὴν ὅτι πρὸς τοὺς ἱερεῖας,
sacrificia apud illos sunt eadem, præter
quam quod hostiam iugeant.

Quandoque uerū, ueruntamen. Matth.
26. πρὸς ἐλθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον αὐτοῦ. πλὴν
ὅχι ὡς ἐγὼ θέλω, transeat à me calix hic, ue-
runtamen nō ut ego uolo. Quod idē
nonnunquam significat, ubi constitui-
tur cum ἀλλά. Lucian. in Iudi, dearum,
ἐκ ὧν δ' ὄροις τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλλ' ἀπὸ
ueruntamen abi.

Nonnunquam etiam abundat in ora-
tione

tionē, ueluti cum *πλὴν ἀλλ' ἢ*, ponit̄ pro
ἀλλ' ἢ. & *πλὴν εἰ μὴ*, pro *εἰ μὴ*. ut Aristot. 1.
 Metaph. ὁ γὰρ ἀνθρώπου ὑγιαίνει ὁ ἰατρὸς ὄντων,
πλὴν ἀλλ' ἢ ἢ συμβεβηκός, is qui medetur
 non sanat hominem, nisi per accidens.
 Sic etiā *χωρὶς εἰ μὴ*, nō plus ualet ἢ *εἰ μὴ*.

His contrarium est in aduerbio simili-
 tudinis ὅτως, quod frequēter nō expres-
 sum subaudiur, ut Matth. 6. *ζηυηθήτω ὁ
 δέληματ' σου, ὡς γὰρ ὁραῖω, καὶ ἀδὶ τῆ γῆς*, pro
ὅτως καὶ ὑπὸ τῆ γῆς, fiat uoluntas tua quem-
 admodum in cœlo ita & in terra. Et Io-
 annis 20. *καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ
 γὰρ πέμπω ὑμᾶς*, pro *καὶ ὅτως ἐγὼ πέμπω
 ὑμᾶς*, quemadmodum misit me pater,
 ita etiam ego mitto uos. Dicitur etiam
ὅτως ὄναιο, quod est bene precantis, sicut
 Latinis, *maeste uirtute*. Ὡς.

Ὡς præponitur superlatiuis, ὡς *λαμ-
 πρότατον*, quàm splendidissimum. ὡς *ταῖ
 χιςα*, simul ut. Quod etiam fit interce-
 dēte ὅτι, ὡς ὅτι *λοβητότατον*, per ἄ candidū.

Quādoq; etiam postponitur, & tum
 significat *λίαν*, ὑπερφυῶς *μὴ ἐν ἔφῃ*, ὡς *βοῦ*

K 2 λομας

λομαι, magnopere, inquit, cupio. θαυμασίως ὡς ἀθλιῶς γέγονε, mirum in modum miser factus est. θαυμασῶς ὡς ἐπιθυμῶς, mirum in modum petij. In quo etiā significato nonnunquam præponitur. ὡς ἀληθῶς, quàm uere. ὡς ἐπὶ ῥῶς, longe aliter.

Si uero præponatur infinitiuo, ualet ὡς ἐστὶν ὅτι ἀπαιδιδύσθη, ὡς μηδὲν εἰδέναι, tam est ineruditus, ut nihil sciat.

Atticis autem construitur accusatiuis pro πρὸς, & pro εἰς. ὡς Λακεδαιμονίως, ad Lacedæmonios. ὡς Μακεδονίαν, ad Macedoniam.

Ω. Σ.

Ω Σ acutitonum idem est quod ὅπως. Vnde illud, εἰς ὡς, pro quodammodo & quadantenus ponitur, ut dictum est superius.

Ω Σ Τ Ε.

Ω Σ Τ Ε aduerbium digressiuū cōstruitur r indicatiuis. ὡς ἐλέγεις, itaq; dicit, idē Attice. & optatiuis. ὡς ἐλέγοι αὖ, itaq; dicat. & infinitiuo, ὡς ἐλέγειν.

Significans autem similitudinem aut æquiparantiam, cōstruitur tam post nomen,

men,

men, quàm post aduerbium. Post no-
men, ut *φιλοσόφῳ ὄντι, ὡς κἀνοῖμι, κἀλέγειμι*
τὰ δεινῶτα, talis est ut cogitet, & dicat que
oportet, *τηλικῶτος ὄντι, ὡς πάντας ὑπερ-*
βῶμαι, tantus est, ut omnes superet.
Post aduerbium, *ὅτως ὡς πάντας θαυμά-*
σῶσι, sic, ut omnes admirentur.

DE NEGATIVIS ET
prohibitivis.

In orationibus negativis Græci ple-
runq; præponunt negationem utrique
uerbo, quam Latini duntaxat alteri præ-
ponunt. *ὅ φημί σε εἰδέναι*, pro *φημί σε οὐκ*
εἰδέναι, dico te nescire. *μὴ πῶσποιῶμαι ἵτ'*
εἰδέναι, pro *πῶσποιῶμαι ὅσσ' μὴ εἰδέναι*,
dissimulo hoc scire. *ὅκ ἀξιῶ ὅσσ' ποιῆναι*, pro
ἀξιῶ ὅσσ' μὴ ποιῆναι, indignum puto hoc fa-
cere. *ὅ νομίζω εἶναι*, pro *νομίζω μὴ εἶναι*. *ὅκ οἶομαι*
εἶναι, pro *οἶομαι ὅ εἶναι*. & sic de alijs.

Quod si quandoq; inueniatur nega-
tio postposita uerbis, hoc fit per figurā
apostrophē. *κοιμησόμεθα οὐ*, pro *οὐ κοι-*
μησόμεθα.

οὐ si præcedit dictionem incipientē

K 3 à uos